

Tuo livore , meo dolore
Prostratus jam sum,
Non sum furor , sed sum amor.
Ite , venite, aspiciate cor.
Est noster amor. Heu quis te furor?
Hoc dolo lusit? armis inclust?
Parce nocenti crimina flenti.
Ludus sibi sunt amantes,
Nec sine re,
Jam furunt altercantes,
Jam quærunt se.
Sola tamen sinceri
Amoris dos,
Quæ constat, Martis feri
Dum sævit cos.

Sola tamen sinceri. &c.

ACTUS SECUNDUS.

SCENA I.

*Comes Panicius, Florinda, ejusq; Frater (quem
Kritomandem dicimus) in comitatu Militum suâ opinione securi ab
erumpentibus insidiis in sylva opprimuntur, (sub confuso utrinque
conflictu, Florinda abducitur, Kritomandes ut saluti consulat, ha-
bitum mutat, in quo non agnitus à Panicio rursus impetitur.*

Dress.

AD furta qualis prodit insidiis vafra
AE nemore vulpes, talis in medium dolo
Instructus exco. Quam dèdi Ortello fidem

Im-

Implebo factis. Vera amicitia dabo
Indicia. Nam si multa spondes, & nihil
Servas, amici nomen indignè geris.
Huc fida Martis pectora, Cohortis meae
Conscripta capita. Pauca mandatis dabo
Fidemne vestram teneo. *mil. 1.* jam nosti tuos.
Tenes, tenebis semper, in avernum simul
Tecum ruemus, *Dro.* fraudis at agenda est mihi
Vobisque scena. *miles 2.* militi, jam scis, parum
Est conscientiae, fraude vel justis agat,
Parum ille curat. Nullus est illi DEUS
Præter crumenam, perge seu fas, seu nefas,
Tecum cademus, stabimus, quod vis jube.

Dro.

Fiat, jubebo. Fida sed justis volo
Obsequia *Mil. 3.* *tius.* dubium pone, fidissima. Agite

Ergo, propinquam Sponsa meditatur viam
Florinda, tuta pergit Ortelli manu
Tutante turmâ. tempus est veterem novâ
Nunc vindicandi conjugem, arcenda est toro
Florinda. *Mil. 4.* Justa Domine meditaris, vetus
Thalamis abacta, scandat ut thalamos nova,
Nobisque dedecet, imperet, prompti adsumus

Dro.

Mil.

Ortellus ergo facile consilium dedit
Dic quale? *Ort.* vos ut inde & hinc testis viis
Per tesqua nemoris oculam, ubi primum nemus
Simul subibunt, ficta prædonum ut geram
Arma & tumultus. Bella defendet manu
Et ille ficta. Media dum partis utraq;ue
Fervebit ira, manibus ereptam suis
Mecum Florindam vinculis collo gravem
Ducam ligatam. Præda vos ingens manet.

Aurum, uniones, reliqua quæ Sponsam novo
Compserit vultu. *Mil.* sapida consilia placent

Dro.

Et en propinquam suspicor, quivis suâ
Statione sistat, primus assaultum obvius

Tentabo, alacri mente sequimini Ducem,
Quid hic locorum? siste quam primum pedem.

Ort. Quid nos moraris? liberam patere viam,
Dros. Ad arma socii, transitum inimicus negat,
Prad. Ad arma socii. Cede. *Ort.* non cedo. *Mil.* peri-

Prad. Prius peribis. morere. *Mil.* mactabo. *Prad.* crepa.
Mil. Inviselatro. *Prad.*: pereo. *Mil.*: purpuream evoma
Animam sceleste. *Mil.* siste vel mucro meus.

Prad. Huc huc sodales. *Krit.*: fugio huc fugio miser,
Ubi sum? quis iste locus? ubi socii mei?
Dura es Noverca, dura fors quo me rapis?

Tam vorticoso turbine? ubi frater meus?
Solus relinquo: Perditum nemo juvat?
O Astra! Terra, Pontus, & quidquid super
Quod innocenti ferre solamen potest.

Ah subvenite perditio! tutior eo
Hac veste tectus. Fraude vitandum est necis
Præsens periculum *Mil.*: cæde. *Prad.*: Trucida. *Mil.* Neca.

Prad. Nectum recedis. *Mil.*: Dite prognatum nefas,
Quod picea vomuit vipera, Cocyti lacus,
Trifauxque stygiæ mamma lactavit canis,

Pan. Quis hic sceleste? siste da victas manus.
Krit. Ah parce! *Pan.*: morere, *Krit.*: stringor ô fas ô nefas!

Pan. Figat medullas mucro, *Krit.*: nil merui! ô scelus!
Pan. Succumbe, vel te tartari immittam specu.
Krit. O Parce amice, sum Kritomandus comes,

Tuus en vide. *Pan.*: Deus! horror attonitum quatit!
Est Kritomandus, innocens testor polum
Ensem vibravi, parce, si dubitas feri

Pectus patescit, confode. *Krit.*: infontem fides
Amorque noster Frater errorem facit.
Pan. Sed cur in ista veste? *Krit.*: mage tutam fore

Fugam putabam. *Pan.*: Perge non time, pari
Ardore quidquid obvium, dabimus neci.

SCENA II.

*Miles fugitivus deplorat commilitonem suum eo
acerbius, quòd in iniqua causa ceciderit, justisq;
ei solutis in aulam properat ad detegendam
Gualtero Ortelli perfidiam.*

Miles.

Quis hic tumentè vulnere infelix humum
Mordet sodalis? Fallor? est meus? meus

Certè est Lycifcas! Chare Frater mille farciminibus
Amplius amate socie! quo tristi jaces

Fato peremptus. Loquere esne mortuus?

Nihil reponit. Audisne, esne mortuus? dic mihi

Sincere, nihil vult loqui? Si non scis loqui,

Saltem da signum aliquod vel pede vel manu,

Nihil. Lycisca propino tibi in sanitatem

Nostri Stephonium, superi. Jam verè credo

Illum esse mortuum, nam semper aliàs responsum

Dedit ad similes interrogationes. Ah Lycisca

Ergo es mortuus? Ah cadite lacrymæ, cadite!

Frater meus mihi est mortuus, gaudium, dimidium mei,

Verè Frater, sine quo nec ego nec ille

Sine me gallinulam minimam rustico furari

Volebamus, individuus comes, quotiescunq;

Ille in asino equitare debuit, me suum pro

Solatio socium habere voluit.

Verè amicus usq; ad aras. Nam bis ambo

Stetimus sub magno patibuli altari, simul

Et semel suspendendi. Et jam sine me

Mortuus es, & forte sine lux sine Crux.

Lycisca, nonne promisimus, quòd alter alteri

In agone assistere
 Velimus. Quare me non vocasti?
 DEUS scit, quo jam sine me
 Perrexeris. Ubi habes lagenulam? forte adhuc
 Tibi in tempore feliciter ad tumulum apprecari
 Potero. Pauper Diabolus! nec guttam habet
 Intus, ergò ita sicce debuisti mori, infelicissime
 Bipedum. Et quid mihi pro hæreditate reliquisti?
 Videamus tuas divitias. Quid hic?
 Est Pamphilius. Omnino hoc laudis habuit meus
 Lyciscas. Nunquam fuit otiosus, occupabat se semper
 Aut cum cantharo vel cum Pamphilio. Quid hoc? hic est canalis
 Militum manna pro fame & siti, saltem hoc habet
 Solatii miles, quòd plerumque fumo vivere possit.
 En militum epulæ, panis nigrior terrâ, duro silice
 Durior. Nihil amplius invenio. Verè dives, qui facile
 Manu apertâ omnes tuos thesauros portare potuisti.
 Sed nihil de numulis. Nihil, non miror, nimium enim
 Fuit avarus, hinc quidquid habuit abscondit in cellariis.
 Quam felix mors, verè cogito etiam sic mori. Quid superest?
 Ergo te sepeliam, habes hoc solatii, quòd nullus melius
 Sciat locum, in quo libentius quiesces, quàm ego, nam
 Si qualis vita, mors est ita, in bene humida terra
 Te faciam tumulari. Veni ergo chare frater, ultimum
 Obsequium dabo.
 Sed vindicabo, resciet Princeps dolos,
 Qui te necârunt, pereat Ortellus tui
 Author supremi funeris. Solvam nefas.

SCENA III.

*Panicius & Kritomandes cum paucis suorum spem
 inter & metum ab Echo docentur, quid eis agendum, quibus se
 rursùm adjungit Ortellus, suamque perfidiam dolosè excusat.*

Pan.

Requiro quam plus diligo vitâ meâ.

Florinda! ô Florinda, dic quis te lacus,

Spelunca vel quæ detinet! faxit Deus,

Ut resciam, non sanari horreo lares,

Pro te sabibo, quidquid indiderit amor.

Krit.

Soror misella, vincula & jugum grave

Perferre malle, quam tuo optato soror

Carere vultu. Pergo quò pietas vocat,

In servitute gestiet frater comes.

Pan.

Solvuntur in aquas lumina, & tristi genæ

Humore turgent; quandò sum memor tui,

Echo.

Oro, *Krit.* Quid hoc? Dea vallium nobis loqui

Vult Echo, quæso audite. *Echo.* abite. *Pan.* nos jubet

Abire, sed quo non docet. Amat Musicam

Hæc Dea: Noille tu aggredere negotium

Deamquè cantu provoca.

Noil.

Dea vallium te invito. *Echo.* ito.

Ah ostende, *Ech.* tende.

Mihi sollicito. *Ech.* cito.

Sed quo pergam audin. *Ech.* in.

Ah quam in caulam. *Ech.* aulam.

Heu portenta. *Ech.* tenta.

An erit certamen. *Ech.* tamen.

An infelix. *Ech.* felix.

Dea non falleris. *Ech.* eris.

Hæc jussa sunt Deæ, *ito, cito*

tende in aulam,

erit certamen,

tenta tamen,

felix eris.

Pan.

Nos benè jubet,

Sperare fratres Echo, totus itineri

Accingor. Astra perditam spero dabunt

Eliberatam vinculis. *Krit.* faxit Deus.

SCENA IV.

*Gualtero in vicino nemore Florindæ occursum
expectanti occurrit Menaxes miles cum mortuo, audit ab eo
fabula seriem, destinat Tariffum.*

Gual. **S**Ocii Jocosum, vosquè nemorosæ domûs
Virides alumni, quando sic cœlum favet,
Dum nemore sponsæ transitum expecto meæ,
Agite jocosos interim inducite choras.
Ven. 1. Proni venimus. Quod lubet, jube, *Ven. 2.* tibi
Parere jussus quem vides coram chorus
Nil obsequendo majus in votis habet.
Ven. 3. An præda vestras aliqua ditavit manus?
Ursulus amœnus, mille nugis & jocis
Animal peritum, si faves juncto pede
Dabimus choream. *Gualt.* Faveo conjungite choras.
Saltus Venatorum.
Placuit chorea, seria hodiernum negat
Agenda tempus; ite lustremus nemus.
Forsthan Olympus obviam sponsam dabit.
Quis iste Latro? Sistite alloquium peto
Mil. Auguste Princeps, copiam mihi si dabis
Plus te alloquendi, paucula profabor, tibi
Multùm auspicata. *Gualt.* loquere, concedo locum
Liberè loquendi. *Men.* sum tuus miles, tuæ
Socius Florindæ conjugii inaccessi obviam.
Gual. Meæ Florindæ? ubi moratur? an brevi
Transibit isthac? jam satis moræ traho
Ut obviaret. *Men.* Magne Dux, frustra manes.
Alia Florindæ est alea, nec sponsam suam
Facilè videbit. *Gualt.* Quid jocos seris? *Men.* loquor
Seria. *Gualt.* Quid ergo fare, quid vocem præmis?
Men. Captiva vinculis squallida in nigra sedet
Abdita caverna. *Gualt.* Capta prædonum jugo

Squalleat! astra! sed quid Ortellus? *Men.* loqui
Timeo. *Gualt.* Volo loquaris. Ediffere, mea
Imperia mandant, *Men.* fraude quid multum nego?
Quem jam vocabas capta retinetur specu.

Ortellus Author sceleris. *Gualt.* invisum nefas!
Maledicte nebulo. Perge quis captam tenet?

Men.

Non prædo, sed Drosillus. *Gualt.* an etiam reus
Drosillus? *Men.* ita, consilia nam sequitur data.

Simulavit hostes, iste, simulatâ viam

Stipat cohorte. Ficta dum utravis manu

Certatur ira. Manibus Ortelli (dolus

Sic voluit) eripuit Florindam, dein gravi

Vinclo ligatam carcere includit; fugit

Ortellus inde, quotquot & secum viros

Habit, vagantur varia per Sylvæ loca.

Gualt.

Sacrata furcis capita, cerberca specu

Prognata monstra, pestis Eumenidum, dabo

Quæ promeretur debita vestrum scelus

Tormenta poenæ. Jussa conficere mea

Para Tariffe. *Tar.* : jussa confeci tua

Semper Mipister, fidus. Excipiam jube.

Gualt.

Contrahe phalanges militum, fidum magis.

Exequere jussam, carcere creptam tuis

Tutare manibus, proximè & nostrâ invchas

Aula Florindam. Tuq; Dorinda manu

Stude coactâ perditum in vincula tua

Trahere Drosillum; ast tu accipe auratum tui

Munus laboris, Dona, benè meritos decent.

SCENA V.

*Grifeldis paternâ domo pulsa in Urbem revertere
meditatur.*

Grif.

Quousq; ausu fessa fugitivo tuos

Sequar curules Phæbe? nec fugiens modum

Sibi ponat error ? semper exiliæ vagata
Quæram quietem, nullus errantem locus
Viduam relictam nulla suscipiet quies ?

O sortem acerbam, sive nos fulvo tegat
Atrore, mundum sive purpuream invehat
Aurora lucem, nulla mihi pax aut quies,
Diurna nox molestat, & noctem dies.

Quæ fata me ? quis avibus infaustis Deus
Ad Conjugales egit incautam faces ?

Amor. Quid fles amata Mater ? *Grif.* Ah fili, meæ
Vitæ levamen, cur fleam nescis, tuum est
Hoc innocentis præmium ætatis pati,
Patîq; te nescire. Fili ergo mecum

Leva dolorem. *Amor.* Mater ah quod vis jube.

Grif. Aliquid mihi cane. *Am.* Si jubes. *Grif.* jubeo, incipe.

O vucula scelere pura ! O angelicis choris
Socianda Siren. *Amor* : Mater, ubi parens ? diu
Jam non videbam. *Grif.* vulneras Fili, mei

Cordis medullas, si patrem cernere cupis,

Aspice sub Astra, hîc omnium residet parens,

Sed quid vagantemora perlustro fugâ ?

Seclusa Patris æde, ubi figam pedes ?

Relinquo sylvas urbicas visam domos.

Servire præstat infimæ ancillæ loco,

Quàm inhospitales nemoris incolere lares,

Quo plus propinqua tanto vicinum magis

Gualterus habeat sceleris admissi nefas,

Amorille perge. *Amo.* quo. *Grif.* Domũ. *Amo.* ad Patrẽ. *Grif.* i, cito.

SCENA VI.

*Gualteri & Grifeldis Fratres, ut ei redditum
in Aulam impetrent, fingunt ejus nomine litteras, quibus in eam
vel Ancilla admitti rogat.*

Phil. **S**alvete amore mutuo nunquam satis
Nobis ligata pectora. *Fid.* in pares eat

Reci-

Reciprocati amoris amplexus salus.

Gratillus. Quâ sorte læti vivitis? *Rosinus.* quod vel genus
Trahitis Jocorum? *Pastillus.* Qualiter merfo die
Vivitur atratâ nocte? *Justillus.* Vel vidua viro
Lugubre jocatur Sponfa? *Ros.* Vel sobolem gemens
Quærit Læna? *Past.* talibus nostra est ferax
Jocis juvenus. *Just.* Vivimus vitam nece
Multo graviorem. *Ros.* Quot dies, tot par stygi
Mæroris umbra, quot moræ, tot sunt feri
Horæ doloris, nulla vel pax vel quies,
Vel inquieto pectore malaciæ locus.

Pastillus. Mergimur, opaco qualis extinctum peplo
Solis diurni nocte se immergit jubar.

Justillus. Utinam resurgat æmulo exortu dies!

Rosillus. Hæc nostra poscunt vota, sollicitant preces.

Ah surge clamant, surge felici caput

Radiate Titan, cuique ferali juba

Ad mœsta tristis luxeras dux & comes

Rursus reactis luminis tui rotis

Revehe in cupitum fratris aut thorum aut domum

Monillus. Placent amoris signa, quo nostram piè

Flectis sororem. Quando sic nobis simul

In paria mentem studia sollicitat amor,

Nullusne superest dicite juvandi modus?

Fid. Si nostra placeant sensa, consilia dabo.

Ros. Loquere, secreta sæpè sub juvene latent

Consilia, nulli facile quæ occurrant viro.

Fid. Fingamus animo litteras scriptas manu

Grifeldis. *Ros.* apta judicas. *Grat.* sed quis tenor

Sit litterarum? *Past.* supplici veniam petat

Voce redeundi, misera fortunæ statum

Proponat oculis. Non Thorum aut Thronum expetat,

Se malle scribat infimæ ancillæ loco

Colere culinam, dummodò aspectum sui

Semper adamati ferre concedat Ducis.

Rof. Sanè movendo commodus cordi stylus.
Mon. Quis par Grifeldi scriptor, aut nostrum pares
Efformat illi litteras? *Just.* similem exaro
Ad omnem amussim. *Phlind.* scriptoria penus
Adsit. *Mon.* Morare, ego interim mente cãpiam
Scribenda. *Just.* Habeo parata. *Mon.* sic ergo incipe:

Gualtere Princeps Magne. Non dico ut prius
Dilecte Sponse. Veneror Imperium tuum.
Consorte quo me Principi indignam thoro
Adjudicasti, digna tam celebri Duce
Non sum marito, sufficit parva locum
Intrem culina, serviam: ancilla lubens
Obibo munus. Patriã exclusa ex domo
Quo me revertam nescio, ni aliquem fuga
Reduci quietem tribuis, & asyli locum.

Fid. Scripsisti abundè, ni cor adamanti gerat
Simile, movendo ferreum aptãsti stylum,
Just. Benè vertat æther cœpta. *Grat.* Deponite metum,
Non vana nuper augur auguria dedit.
Quando redituram rursus in pristina mihi
Est auguratus. *Past.* redeat ah faxit Polus!
Mon. Imus, valete- *Fid.* Gratias agimus, vale.
Mon. Sint tecta quæ transegimus. *Fid.* sunt, non time.

SCENA VII.

Florinda in specu deplorat miseram sortem
suam, ex qua oppressis improvise vigilijs Tariffus eam liberat.

Mil. **C**Antabo mihi laudes
emerito.

Fam. Non satiant me laudes,
esurio.

Mil. Sum vir ut scitis magnus,
non datur major me,

Fam. Stultus, qui laudat se,
Mil. laudas me.
Fam. Te te, Stultus qui laudat se
non datur major te.
Mil. Ja me.
Fam. Ja Ja te.

I.

Mil. Ich fürcht kein Schilt kein Degen/
Fam. Kein Pöckelhauben/
Wer wol ein Narz deswegen/
Der diß soll glauben.
Mil. Alles was fridlich ist /
Fam. Verjag ich in ein Witz.
Mil. Der Degen hat kein Spitz.
Fam. In ein Witz.
Witz Witz. Der Degen hat kein Spitz.
Du noch Verstandt noch Witz.

2.

Mil. Der Feind der hats empfunden/
Fam. Wie schwer meine Hand.
Mil. Daß reden deine Wunden
Fam. Dein Spott und Schand.
Mil. Drey Vier auff einen Hieb
Fam. Seind gefallen von der Höch.
Mil. Merckts wol / Leiß oder Flöch.
Fam. Von der Höch.
Höch höch / seynd gefallen von der Höch.
Merckts wol / Leiß oder Flöch.

3.

Mil. Schau Bübl redt fein züchtig/
Fam. Sunst helf dir G.D.E.
Mil. Dein Hirn ist heut nicht gwichtig
Fam. Wegt nicht ein Loth.
Mil. Respect gib / wieß gebührt / oder
Fam. Beym Schlaperment /
Ein Narz bleibt biß ans End.

HUc ergo diras fortis invisæ vices
 Recidit Florinda Sponsa Gualteri, ut Ducis
 Captiva fieret, quoque sponsali annulo
 Erat liganda, vincla prædonum gerat?
 Ubi es nefande corporis nostri proce?
 Gualtere sic me tutam ab insidiis viæ
 Esse voluisti? Trux Tyranne, atrox malum!
 Ut præda fierem furibus, & solvam nece
 Quem tibi vovebam Spiritum. Date ah date
 Date pugionem. Ubi est Draconium caput!
 Quid anime trepidas? quid times? morere, crepa!
 Nefas scelestum. Video. Vel inanis mihi
 Illudit umbra? Somnio, non est reus
 Gualterus, ille furcifer averno fatus
 Ortellus ille fraudis invenit scelus.
 Sed quando dabitur Sponse conspectu tuo
 Frui Florindæ? Sponse! prædonum jugo
 Non vindicabilis? sic amas? hæc est fides?
 Tuis mihi data litteris, jam nosco te.
 I, lude mecum, lude, si necdum satis
 In me farebas, tenuis est meæ super
 Vitæ miscellæ spiritus, quando placet
 I, perforatis ultimum exhauri fibris.
 Sed quid læssio murmure incassum polum,
 Deliro rursus, veniet, haud metue, tuus
 Te vindicabit. Ah veni tandem veni
 Gualtere vindex! *Tar.* Quis vocat? *Flor.* veni ah veni
 Florinda clamat. Sinite cerberei canes
 Sinite. *Mil.* quiesce quid furis? quorsum putas
 Tibi esse eundum? *Flor.* Sinite, Gualterus meus
 Instat propinquus. *Miles 2.* Nostra captiva es, tace
 Gualtere Sponsam vindica. *Tarif.* ast ubi lates?
 Quærimus inanes. *Flor.* huc foras prodi foras.
 Maledicta Ditis monstra constringite canes,
 In frustra scindite bestias. *Mil. 1.* Pereo, *Mil. 2.* peri.

Tarif. Florinda prodi, pone captivæ jugum.
 Sum liberator carceris, tutor viæ.

Flor. Ubi sum Florinda, magne Dux fac me tuis
 Genibus reclinem, gratias quas dare decet
 Tribuere. *Tarif.* surge, luderis inani meæ
 Formâ decore, venio submissus tibi
 Viæ Minister. *Flor.* Quanta dilecti fides,
 O sponse magnæ cordis, en suscipe tuam !

Tarif. Augusta Princeps falleris ; sponsum tuum
 Non intueris, non tenes, aliis tuos
 Gemitus revelas. Surge. *Flor.* Gualterus meus
 Non ergo loquitur ? *Tarif.* non, tuus loquitur tibi
 Famulus Tariffus, *Grif.* parce nam facili viâ
 Errant amantes, cœcus est quisquis suos
 Sequitur amores. Quamlibet lucem, suum
 Diem auguratur. Fida famulatûs tui
 Auxilia laudo ; sequere Gualtero tuo
 Me siste tutam, nullus ingrati dies
 Me tibi tenebit, digna tibi merces ero.

Tarif. In mille pergam funera, ut tutam meo
 Tuoq; amatam conjugem adducam Duci.

Dros. Drosille, pessimè agitur ; insidiæ tuæ
 Facile patebunt, quidquid occultum latet,
 (Sic vera cantat fabula) in clarum diem
 Tandem patescit. Fugio, quid etenim mihi
 Agendum restat : hinc illinc vagus
 Ibo, redibo, donec in veniam mea
 Qui deprecetur scelera, nam nullum fefas
 Est ita tremendum, quod suo, si offers lucrum,
 Caret Patrono. Haud primus absolvar reus.

CHORUS SECUNDUS.

Amor. 7.
Hymenæus,

HEu fugio ! fugio !
 Adeste furia juvate me,
 te superi percant.

Ah

Amor 2. Ah juvent me.
 Hymeneus. Jam jam solus peribis.
 Amor 1. Amor crudelis,
 Cur hic me pellis?
 persequeris me.
 Quæ vel in duris
 Fortunæ curis
 colebam te.
 Hymeneus. Hic est scelestæ.
 Amor 1. Nulli infesta, heu me!
 Hymeneus. Siste, vel ego te.
 Amor 2. Hoc sit amare,
 Arma versare
 Et funera.
 Ah tandem diras
 Depone iras,
 Et pacem da.
 Amor 1. Amor severe
 Quid tandem ferre
 Post tot dolores
 Et amarores
 Jubebis me?
 Ipsa jam vita
 Est fastidita,
 Inter extorres
 Finge errores
 Et odit se.
 Hymeneus. Adeste furia, nocentem stringite.
 Ambo. Fugiamus, fugiamus.
 Fides Con-
 jug. Pone modum furori
 Hic locus amori,
 Non furii est.
 Hymeneus. Cede, cede furori
 Non locus amori
 sed furii est.

Apage vel ego te!

Quæ scena rerum?

Quod hoc spectaculum?

An cerno verum?

An est hoc somnium?

Non est somnium,

Triumphus est amantium,

Hæc nempe amoris scena

Dura perpeti.

Quæ tamen purissimi vena

Semper gaudii.

Qui cupit amare, non fugiat fletum,

Non sunt lachrymæ,

Sint licet amaræ, mox faciunt cætum,

Sed sunt gemmulæ.

2.

In falso nascitur mari

Pulcher unio,

Firmatur in turbido chari

Cordis statio,

Consumptas quas furor putabit, triumphant

Charæ animæ,

Et pulchrâ labores exhaustos coronant

Lauro gloriæ.

3.

Durate in rebus adversis

Fida pectora.

Mox erit, qui lacrymis terfit,

Dabit gaudia.

Post nubes quas patitur pulchrior cœlo

Sedet Canthia.

Accepta post vulnera lætior bello

Venit Laurea.

Finis Chori Secundi.

ACTUS